Sana elää

Opettajan opas 1993

Leirimateriaalin käyttäjälle

Suomalainen Raamattu on juuri täyttänyt 350 vuotta. Uusi käännös on käytettävissämme. Tämän vuoden leirimateriaalissa tapaamme Raamatun henkilöitä sekä Uuden että Vanhan testamentin puolelta. Näille ihmisille oli yhteistä se, että Jumalan Sana vaikutti heidän elämäänsä ja valintoihinsa.

Materiaali on uudistettu versio vuoden 1984 OIKEALLA TIELLÄ leiripaketista.

Leiriläisen kirjassa on kuhunkin raamattutuntiin liittyvä tehtävä, jotka tällä kertaa ovat sanaristikkomuotoisia. Opettajan oppaassa on tehtäviin oikeat ratkaisut. Raamattutunnin pitäjän kannattaa etukäteen vilkaista tehtäviä, jotta leiriläiset pystyvät tunnilta saamiensa tietojen pohjalta ratkaisemaan sanaristikot. Oikean ratkaisun voi käydä läpi vaikkapa leiripäivän iltana.

Valmistautuessasi raamattutunnin pitoon lue myös miten uusi raamatunkäännös tapahtuman kertoo. Tuo Raamattu lapsen lähelle. Anna Raamatun sanan elää itsessäsi, sillä tulevilla tunneilla Sinua luetaan.

Taivaan Isän siunausta leirivalmisteluihisi

Päivi Vainio

Opettajan oppaasta löytyy mm.

I	Yleisohjeita opetukseen	2
II	Taustatietoa raamattutunteihin	6
III	Raamattutunnit 1 - 5	10
IV	Tehtävien ratkaisut	23
V	Sadepäivien varalle	28
VI	Muut ideasivut	31

I Yleisohjeita opetukseen

Leirin henki

Kaiken "hengellisen" ohjelman onnistuminen riippuu ohjaajan omasta asenteesta: "Niillä, jotka elävät Hengen mielen mukaan, on Hengen mieli" (Room 8:5). Leirillä on käynnissä pyhä sota, jonka voitto riippuu ohjaajien valmentautumisesta tilanteeseen. Leirin yhteishenki on tärkeä. Avainasemassa ovat ohjaajien yhteiset aamurukoushetket ja kokoontumiset.

Suhde leiriläisiin

Luonnollinen kontakti leiriläisiin avaa sydämen ovet Sanalle. Sanomamme tulisi toimia meissä itsessämme kaikissa leirin tilanteissa.Lapsi vaistoaa herkästi epäaitouden. Raamattutunti ei kanna odotettua hedelmää, ellei se yhdisty käytäntöön. Raamattutunnin teeman tulisi toistua päivän aikana — näin päivästä muodostuu kokonaisuus.

Loogisesti pieninä annoksina toistettu opetus menee tehokkaammin perille kuin leirin muusta ohjelmasta erillinen mammutti raamattutunti, joka tuntuu lapsesta ikävältä velvollisuudelta.

Kiinnitä huomio julistuksen sävyyn, siihen, millainen kuva uskovan elämästä annetaan. Tuleeko sanomasta esille vapaaehtoisuus, ilo, rauha, turvallisuus? Näkyvätkö nämä ohjaajien elämässä leirillä?

Ole aina valmis antamaan kiitosta ja tunnustusta. Jaa tehtäviä lapsille, milloin se on mahdollista. Pyri luomaan yhteenkuuluvuuden ilmapiiri. Levollinen ääni ja käytös, hymy, avoin ja lämmin suhtautuminen sekä myös reilu hulluttelu ovat avuksi. Muista: Pyhä Henki tekee työtään leiriläisissä.

Viemiset leiriltä

Lapsella tulisi olla viemisinään tunne siitä, että

1) on olemassa häntä rakastava todellinen Jumala ja Jeesus
2) on olemassa ihmisiä, joissa tämä sanoma on toteutunut
3) leiri on järjestetty häntä varten; hänet huomattiin

Lähtiessään leiriltä lapsi tietää myös, mitä uskoontulo on ja millaista on elämä uskovana (ehkä tulevaisuutta varten).

Tavoite

Määrittele opetuksen tavoite, eli kysy itseltäsi, mitä haluat lasten tietävän, osaavan tehdä tai miten suhtautuvan esittämiisi asioihin. Tavoitteen määrittäminen helpottaa suunnittelua, eikä raamattutunnin aikana tarvitse "hosua ilmaan", toistella turhia asioita.

Valmistele opetus huolellisesti etukäteen. Varaa materiaali valmiiksi lähellesi ja mieti, missä järjestyksessä asiat esität.

Motivointi

Ehdoton edellytys sanoman sisäistämiselle on lapsen halu oppia. Hänen mielenkiintonsa on suuntauduttava aiheeseen heti alussa. Aiheeseen liittyvä laulu (mukana leikkiä ja taputuksia) leikki, kilpailu, kertomus, kuunnelma, kuva, tehtävä, esine, mielenkiintoinen kysymys, lasten oma kokemus, piirros, kuvaelma tai improvisointi innostavat lasta ajattelemaan, käyttämään mielikuvitustaan ja eläytymään aiheeseen.

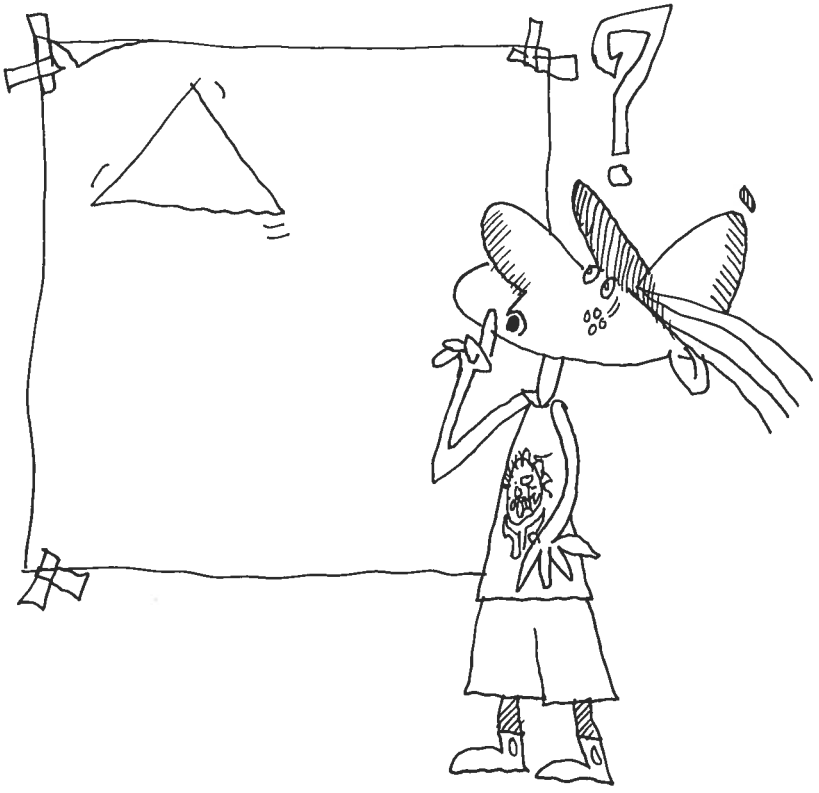

Aktivointi eli mielenkiinnon säilyttäminen

Vältä yksinpuhelua! Esitä välillä kysymyksiä tai pyydä lapsia avuksi. Laulakaa yhdessä sopiva laulu. Lasten tulisi saada osallistua, silloin luonnollinen toimintatarmo ei kanavoidu levottomaan liikehdintään. Toiminta ei kuitenkaan saisi olla pääasia, vaan sen tulee tukea sopivasti opetettavaa aihetta.

Lapsen on ymmärrettävä, mitä sanot. Unohda kaanaankieli. Useimmilla lapsilla ei ole minkäänlaista uskonnollista sanavarastoa. Vasta n. 10-vuotiaat alkavat muodostaa käsitteitä. Abstraktit käsitteet (synti, pyhyys, pelastus) tulee selvittää esimerkkien avulla. Esitä paljon kysymyksiä, sillä saat selville, onko asia ymmärretty. Käytä pienten lasten kanssa yksinkertaisia sanoja ja lyhyitä lauseita. Uppoudu ja eläydy sanomaasi. Antaessaan saa!

Havainnollistaminen

Tutkimukset osoittavat, että saamme 90 % tiedoistamme silmien avulla. Oppimistulos on sitä parempi, mitä enemmän käytetään audiovisuaalisia välineitä ja kokemuksia apuna. Havaintovälineet auttavat lasta ymmärtämään uusia vieraita sanoja ja käsitteitä.

"Älä puhu, jos voit piirtää;
älä piirrä, jos voit näyttää;
älä näytä, jos lapsi voi itse tehdä ja kokeilla."

Kuulen ja unohdan, näen ja muistan, teen ja ymmärrän.
(Kiinalainen sananlasku)

Havaintovälineetkään eivät saa olla itse tarkoitus. Niitä ei pidä olla liikaa, ettei sanoma huku välineiden runsauteen. Esine tai kuva tulisi esittää melkein kuin vaivihkaa. Nopeita tilanteiden vaihtoja tulisi välttää, ja lapselle olisi annettava aikaa tutustua esitettyyn havaintomateriaaliin.

Havainnollistavat piirrokset saavat olla pelkistettyjä. Vältä yksinkertaisia tikku-ukkoja, sillä ne ovat lapsista usein vastenmielisiä.

Älä koskaan vähättele piirustustaitoasi. Lapsille ei useinkaan merkitse taitosi, vaan se, että pystyt ilmaisemaan heille sanottavasi. Voit myös luonnostella piirroksesi kevyesti etukäteen.

Käytä lapsia apuna havaintovälineiden valmistamisessa, mikäli se suinkin on mahdollista. Leirillä olisi hyvä käyttää paljon luonnonmateriaaleja opetuksen elävöittäjinä (siis partiotaidot käyttöön).

Kertaaminen

Kertaaminen on opintojen äiti. Kertaa kunkin raamattutunnin lopussa juuri opettamasi asiat, ja seuraavan oppitunnin alussa edellisen kerran asioita.

Amy Carmichael on sanonut: *"Rakasta ihmistä syvästi ja pidä heitä hyvin suuressa arvossa."* Kun todella rakastat lapsia Kristuksen rakkaudella ja he tajuavat sen, voit saada melkein mitä tahansa aikaan leiriläistesi kanssa.

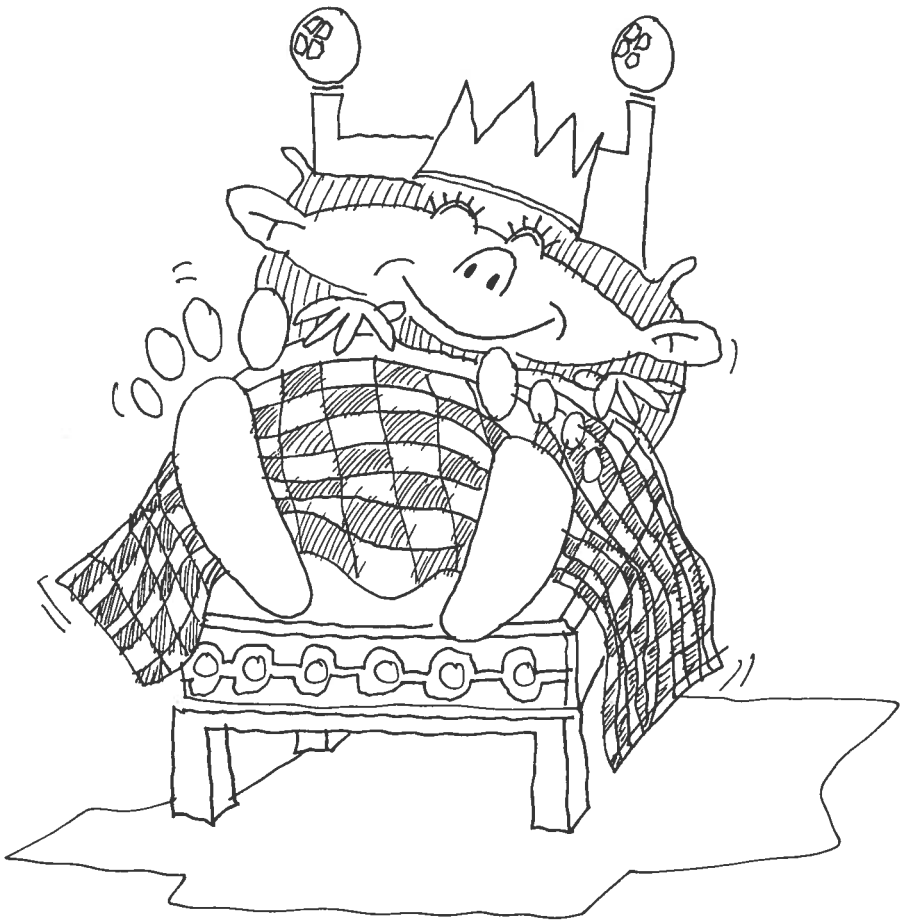

II Taustatietoa raamattutunteihin 1 – 3

Joosua

- Nuunin poika, Efraimin sukukunnasta (joosefilainen)
- syntyi Egyptissä
- alunperin nimi oli Hoosea (=pelastus), mutta Mooses antoi uuden nimen Joosua (=Jumala on pelastus, Jumala pelastaa)
- toimi sotapäällikkönä
- Mooseksen työtoveri ja seuraaja
- Mooseksen lähettäminä 10 muun miehen kanssa vakoilemassa Kanaanin maata Kaadeksesta käsin. Olivat ainoita, jotka pääsivät Egyptistä lähteneestä sukupolvesta Luvattuun maahan asti.
- ennen kuolemaansa Mooses ilmoitti, että Jumala oli valinnut Joosuan hänen seuraajakseen. Joosua oli silloin 85-vuotias ja Raamatun mukaan täynnä "viisauden henkeä".
- Joosuan menestymisen ehtona oli, että hän noudatti uskollisesti Herran lakia (Joos. 1:1-9)

Jordan

- linnuntietä noin 150 km pitkä
- todellinen pituus kaksinkertainen, sillä joki on hyvin mutkikas
- syvimmät kohdat 6 m, yleensä 3-4 m syvä
- Gennesaretin järven ja Kuolleen meren välillä on noin 50 kahluupaikkaa
- joki ei ole vesiliikennekelpoinen, sillä siinä on liian jyrkkiä putouksia ja se on liian matala

Israelilaiset ylittävät Jordanin

- joen ylitys tapahtui keväällä, kevättulvien aikaan
- pappien astuessa veteen tuli yläjuoksulla, 25 km:n päässä Aadamin luona tukos, joka esti veden virtaamisen ja jätti joenuoman kuivaksi 30-50 km:n matkalta (vuonna 1927 maan kuoren liikkuminen aiheutti samalla paikalla joentörmän sortumisen. Joki oli ollut näin padottuna yli 21 tuntia.)

Jeriko (Vanha Jeriko)

- nykyisin nimeltään es-Sultan
- maailman vanhin tunnettu kaupunki
- asuttu jo noin 8000 eKr
- kaupungin ympärillä muuri 7000 eKr
- pronssikaudella kaupunki oli vahvasti linnoitettu, ympärillä paksut ja korkeat muurit
- kaupunki on historiansa aikana hävitetty ja rakennettu uudelleen useita kertoja

UT:n aikainen Jeriko (roomalainen Jeriko)

- sijaitsee hieman lounaaseen vanhimmasta Jerikosta
- hyvän sijaintinsa takia se oli tärkeä kauppakeskus

Nykyinen Jeriko

- arabialainen kaupunki
- sijaitsee roomalaisen kaupungin itäpuolella keitaalla, noin 2 km kaakkoon Tell es-Sultanista ja 7 km länteen Jordanista
- maailman alimpana sijaitseva kaupunki: 250 km merenpinnan alapuolella
- rikas kasvillisuus: taatelipalmuja, puutarhoja, appelsiini- ja banaaniviljelyksiä
- Vanhan testamentin nimitys "Palmukaupunki" on hyvin sopiva

Liitonarkki (arkki = arca, joka on latinaa ja tarkoittaa laatikkoa, arkkua)

- arkki oli vertauskuva Jumalan läsnäolosta kansansa keskellä
- arkki oli pyhä, sitä ei saanut koskettaa
- arkki oli tärkein esine Ilmestysmajassa, joka oli israelilaisten pyhäkkö erämaavaelluksen aikana
- mitat: pituus noin 120 cm, leveys ja korkeus noin 72 cm
- valmistettu akasiapuusta, päällystetty sisältä ja ulkoa puhtaalla kullalla, myös kansi oli puhdasta kultaa
- arkkia kannettiin kahdesta akasiasta tehdyllä kantopuulla eli korennolla, jotka pistettiin arkin neljässä kulmassa olevista kultarenkaista läpi
- arkissa säilytettiin kahta kivitaulua, joihin oli kirjoitettu kymmenen käskyä, sekä mannaa sisältävää astiaa ja Aaronin viheriöinyttä sauvaa

Israelin matka Luvattuun maahan

Seuraavassa luetellut vaiheet koskevat aikaa juuri ennen kansan tuomitsemista erämaahan ja tapahtumia, jotka johtivat Luvattuun maahan pääsemiseen. Lisäksi mukaan on otettu tapahtumat parikymmentä vuotta maahan saapumisen jälkeen.

Mooses lähetti Kaades-Barneasta 12 vakoojaa tutkimaan Kanaanin maata. Heistä kaksi, Joosua ja Kaaleb, toi hyviä uutisia. Kymmenen muuta pelottelivat kansaa sillä, että heidän mielestään maa on mahdoton valloittaa. Joosua ja Kaaleb rohkaisivat kansaa menemään maahan, mutta kansa yritti kivittää heidät kuoliaiksi. Jumala vihastui kansan asenteesta, olihan Hän luvannut maan Israelille, eikä kansa luottanut lupaukseen. Niin kansa tuomittiin lähes 40 vuodeksi erämaahan.

Pyhiinvaeltajakansasta tuli paimentolaisia (4. Moos. 14:33), jotka harhailivat pieninä ryhminä pitkin autiomaata. Ilmestysmaja ja liitonarkki olivat koko ajan Kaadeksessa. Kun neljä vuosikymmentä oli kulunut, Jumala alkoi koota uutta israelilaisten sukupolvea taas Kaadekseen. Koko se sukupolvi, joka oli lähtenyt Egyptistä (yli 20-vuotiaat), oli kuollut. Ainoastaan Joosua ja Kaaleb pääsivät perille. Näin Jumalan antama rangaistus kansan tottelemattomuudesta toteutui.

Vuonna 1408 eKr lähti kansa Kaadeksesta kohti Kaanaan maata. Aaron, Mooseksen veli, kuoli Hoorebin vuorella 123-vuotiaana. Mooses kuoli samana vuonna 120-vuotiaana Mooabin arolla. Hänkään ei päässyt Luvattuun maahan, mutta hän sai vuorelta katsella maata.

Kun kansa oli leiriytyneenä Sittimiin, toistakymmentä kilometriä Jordanista itään, lähetti Joosua vakoilijoita tutkimaan Jerikon kaupunkia.

Vakoilijoiden palattua kansa lähti liikkeelle ja ylitti Jordanin. Joen keskeltä otetuista kivistä pystytettiin muistomerkki Gilgaliin. Gilgalissa vietettiin pääsiäistä. Seuraavana päivänä lakkasi manna. Jumala oli antanut kansalle ravinnoksi mannaa koko erämaavaelluksen ajan. Nyt kansa oli päässyt perille, mannaa ei enää tarvittu.

Jerikon valloitus oli ensimmäinen tavoite. Valloituksen jälkeisinä kuutena vuotena käytiin lukuisia taisteluja. Joosua voitti sinä aikana kuusi kansanheimoa ja 31 kuningasta. Lopulta Joosualla oli maa pääosin hallussaan Seirin vuoristosta etelässä Hermonin vuoreen asti pohjoisessa. Nyt maa voitiin jakaa sukukunnille.

Maan jakaminen tapahtui Joosuan johdolla, arpomalla.

Ilmestysmajan sijoituspaikaksi tuli Siilon kaupunki.

Joosua itse asettui Efraimin vuoristoon, Timnat-Serahiin. Hän rakensi kaupungin uudestaan ja asettui perheineen sinne.

Raamatun mukaan Israel pääsi rauhaan kaikista vihollisistaan. Lähes kaksikymmentä vuotta myöhemmin Joosua kutsui kansan koolle Sikemiin, jossa hän piti jäähyväispuheensa.

Joosua kuoli pian näiden tapahtumien jälkeen 110-vuotiaana.

III Raamattutunnit 1 – 5

1. tunti

Joosua saa tehtävän

Tavoitteena on opettaa leiriläisille seuraavat asiat:
- Jumalalla on jokaiselle ihmiselle tehtävä suoritettavaksi
- Jumala on luvannut olla uskollinen
- Jumala auttaa tehtävän suorittamisessa
- Jumala rohkaisee meitä luottamaan häneen
- Raamattu on Jumalan antama kirja, joka on tarkoitettu meille kaikille. Sen kautta Jumala puhuu, lohduttaa, rohkaisee, kutsuu ja neuvoo meitä.

Opettajalle: Lue Joosua 1

Taustaa

Israelin kansa oli lähtenyt Mooseksen johdolla Egyptistä, jossa sitä oli pidetty 400 vuotta orjuudessa. Kansa vaelsi Siinailla kunnes tultiin Kaades-Barneaan. Sieltä Mooses lähetti 12 vakoilijaa tutkimaan sitä maata, johon oltiin matkalla. Jumala oli luvannut tämän maan kansalleen.

Tiedusteluretken jälkeen kymmenen vakoilijoista oli sitä mieltä, ettei Luvattuun maahan kannata lähteä. Maa olisi vaikea ja vaarallinen valloittaa. Miehet kertoivat pelottavia asioita maassa asuvista jättiläisistä. Kansa uskoi heidän kertomuksensa.

Vain kaksi vakoilijoista, Joosua ja Kaaleb, näkivät maan sellaisena kuin Jumala tahtoi. He kehottivat kansaa jatkamaan matkaa. Kansa suuttui heille ja uhkasi kivittää heidät hengiltä.

Jumala vihastui kansalle siitä, etteivät he enää halunneetkaan jatkaa matkaa. Olihan Jumala itse luvannut maan kansalle ja pitäisi myös huolen siitä, että kansa saa maan.
Rangaistukseksi tottelemattomuudesta Jumala määräsi kansan harhailemaan lähes 40 vuotta erämaassa. Näinä vuosina kuoli se sukupolvi (yli 20-vuotiaat), joka oli ollut tottelematon. Ainoastaan Joosua ja Kaaleb olivat elossa, kun kokonaan uusi israelilaisten sukupolvi vihdoin pääsi Luvatun maan rajalle.

Ennen kuolemaansa Mooses, joka ei itsekään päässyt Luvattuun maahan, opetti kansaa olemaan kuuliainen Jumalalle. Hän muistutti niistä asioista, jotka Jumala oli heille tehnyt. Tottelevaisuus tuo siunauksen, tottelemattomuus kirouksen.

Jumala itse antoi tehtävän Joosualle. Hänestä tuli Mooseksen seuraaja. Jumalan oma sana ohjasi Moosesta eteenpäin. Joos: 1:1-9.
Jumala on kutsunut ja kutsuu meitä opetuslapsikseen. Matt. 4:18-22. Jumala puhuu meille. Raamattu — Jumalan sana ohjaa meitäkin.

Jumala puhui Joosualle ja rohkaisi häntä, kehotti noudattamaan tarkoin käskyjä. Joosuan ei tarvinnut arkailla, sillä hän itse ei ollut valinnut tehtäväänsä.
Jumala valmistaa meitä tarkoittamiinsa tehtäviin. Hän opettaa meitä eri tavoin. Me olemme jo saaneet ominaisuuksia, joita voimme kehittää. Emme voi ylpeillä taidoistamme, vaan kiittää Jumalaa, että meillä on mahdollisuus käyttää niitä hänen antamissaan tehtävissä.

Havainnollistamisvihjeet, virikkeet

Kaksitoista vakoojaa näkivät kaikki saman maan. Kuitenkin he kertoivat siitä aivan toisistaan poikkeavat tarinat.

Erilaiset kertomukset

Varataan laatikkoon monta erilaista esinettä. Valitaan leiriläisistä 4-5 leikkijää. He tulevat sisään yksi kerrallaan, saavat hetken tarkastella esineitä ja sitten kertovat, mitä laatikossa näkivät. Jäljessä tulevat leikkijät eivät saa kuulla edellisen luetteloa ja kuvailua. Kun kaikki ovat vuorollaan kertoneet esineistä, saavat muut leiriläiset nähdä, mitä laatikossa on. Kun esineitä on riittävän monta ja ne ovat tarpeeksi erilaisia, tulee kertomuksistakin erilaisia. Esineet ovat koko ajan samat, mutta selostukset eivät.

Juoru kiertää (liikesarjaversio)

Leiriläisten joukosta valitaan 5 leikkijää, jotka tulevat yksi kerrallaan sisään. Ohjaaja näyttää ensimmäiselle jonkin liikesarjan (ei liian helppoa!). Tämän tehtävänä on näyttää se toiselle, joka esittää sen seuraavaksi sisään tulevalle jne. Esitysten aikana ei saa puhua. — Yleisö saa seurata, miten liikesarja muuttuu.

G
Kakstoista vakoojaa lähti Kaanaaseen,
C G D7 G
Kymmenen raukkaa, kaksi urhoa.

Mitä he näkivät Kanaanin maassa,
C G D7 G
Kymmenen raukkaa, kaksi urhoa?

Raukat näkivät hirveitä petoja,
A7 D7
Joosua ja Kaaleb ihania ketoja.
G
Vain he kaksi näkivät Herran
C G D7 G
Kymmenen raukkaa, kaksi urhoa.

◆ ◆ ◆

2. tunti

Jordanin ylitys

Tunnin tavoitteena on opettaa leiriläisille, mitä uskoontulo ihmisen elämässä merkitsee, millainen tapahtuma se on. Vain ottamalla Jeesuksen vastaan pääsemme vastaanottamaan Jumalan lupaukset. Samalla tavalla Jordanin ylittäminen oli israelilaisille ainoa tie saada Jumalan lupaamat perintöosat.

Opettajille: Lue Joosua 3 kokonaan, Joos. 4: 1-18, 4:21-23

Taustaa

Mooses, joka oli johtanut kansan Egyptistä lähelle Luvattua maata, kuoli Mooabin arolla, Jordanin itärannalla. Kansan johtaminen oli nyt Joosua tehtävänä.

Israelilaiset olivat leiriytyneinä Sittimiin, toistakymmentä kilometriä Jordanista itään. Sieltä he kulkivat lähemmäksi Jordania, jonne vielä pystytettiin leiri ennen joen ylitystä, joka tapahtui kolme päivää myöhemmin.

Virran rannalla

Jordanissa oli paljon vettä, se virtasi yli äyräidensä. Jumala sanoi Joosualle, että kansa kulkisi kuivin jaloin joen yli ja antoi ohjeet, jotka Joosuan tulisi välittää kansalle.

Papit kulkivat ensimmäisinä kantaen liitonarkkia. Kansan käskettiin seurata n. 2000 kyynärää taaempana (=vajaa kilometri). He eivät saaneet tulla aivan arkin lähelle. Jumala oli antanut tällaisen määräyksen siksi, että "tietäisitte tien, jota teidän on käytävä, sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä".

Joosua käski pappien pysähtyä Jordanin rantaan. Sitten hän kertoi kansalle, mitä tulisi tapahtumaan: kun papit astuvat veteen liitonarkin kanssa, katkeaa virran juoksu. Papit astuivat rantaveteen ja kävi kuten Joosua oli sanonut. Vesi patoutui 25 km ylempänä, Aadamissa, alajuoksun vesi virtasi edelleen. Näin virta oli pian kuiva.

Papit seisoivat alallaan kuivalla pohjalla. Kansa kulki ripeästi toiselle rannalle. Kun kaikki olivat menneet, tulivat papit pois virran uomasta. Tuskin he olivat nousseet kuivalle maalle, kun vesi jo alkoi virrata vuolaana.

Ylityksen merkitys	Uskonratkaisu
Jordanin ylitys oli askel kohti päämäärää. Se oli otettava uskoen, että Jumala hoitaa tilanteen, sillä vesi virtasi vuolaana vielä silloinkin, kun papit olivat matkalla jokeen.	Uskoontulo on uskonaskel, samanlainen tilanne kuin israelilaisilla Jordanin rannalla. Siinä astutaan suureen tuntemattomaan, ei tiedetä, mitä se juuri minun kohdallani aiheuttaa. On uskottava, että Jumala huolehtii, vaikka vesi näyttääkin arvaamattomalta.
Joen ylittäminen olisi ollut mahdotonta ilman Jumalaa. Virran pysähtyminen oli Jumalan tekemä ihme, vaikka se voitiinkin selittää (savitöyräät sortuivat). Mutta Jumalan työ oli se, että virta patoutui täsmälleen oikealla hetkellä. Se ei ollut sattumaa.	Meillekin tapahtuu ihmeitä, vaikka niitä ei useimmiten huomaakaan (puhutaan "hyvästä tuurista"). Esimerkiksi tapahtumien oikea ajoitus on Jumalan teko. Jumala ei tee ihmeitä huvin vuoksi tai jos me pyydämme "Näytä nyt ihme, sitten mä vasta uskon".

Ylityksen merkitys	Uskonratkaisu
Vain ylittämällä virta päästiin ottamaan vastaan Jumalan lupaamat perintöosat.	Vain seuraamalla Jeesusta (elämällä Hänen antamiensa ohjeiden mukaan, uskomalla Häneen Jumalan Poikana, jne.) olemme Jumalan lapsia. Vain silloin voivat Jumalan lupaukset toteutua meidän elämässämme.
Kansaa ei voinut pakottaa virran yli. Se noudatti vapaaehtoisesti Joosuan antamia ohjeita.	Päätös Jeesuksen seuraamisesta (uskonratkaisu) on OMA päätös. Sitä ei voi kukaan tehdä toisen puolesta.
Muistokivet	**Elämän merkkipaalu**
Joosua käski jokaisen sukukunnan ottaa mukaansa iso kivi keskeltä joen uomaa. Kansa kulki virran rannalta Gilgaliin, lähelle Jerikoa. Sinne Joosua käski rakentaa kivistä muistomerkin, joka muistutti tulevia sukupolvia Jumalan teoista.	Uskoontulo on tärkeä muistomerkki, eräänlainen merkkipaalu. Se muistuttaa siitä, mitä hyvää Jumala on minulle tehnyt. Jotkut eivät osaa sanoa, milloin he ovat tulleet uskoon. He ovat ehkä pienestä pitäen olleet uskossa. Mutta kyllä heilläkin on sama muistomerkki: he tietävät uskovansa Jeesukseen ja seuraavansa häntä. Ei sillä ole merkitystä, missä kohdassa elämää merkki on. Se on tärkeää, että TIETÄÄ SEN OLEVAN OLEMASSA. Usko itsessään muistuttaa siitä, että Jumala on pelastanut meidät.

Havainnollistamisvihjeet, virikkeet

Labyrintti

Ennen tunnin alkua opettaja piirtää paperille sokkelon, jossa vain yksi reitti on oikea ja vie perille.

Tunnilla opettaja ryhtyy etsimään oikeaa reittiä (kannattaa käyttää jotain hyvin erottuvaa, esimerkiksi punaista tussia), kokeilee eri mahdollisuuksia ja umpikujia.

- israelilaisilla on vain yksi tie, jota pitkin päästiin Luvattuun maahan: yli Jordanin
- ihmisillä on vain yksi tie iankaikkiseen elämään: Jeesus. Monet kyllä kokeilevat kaikenlaisia muita mahdollisuuksia, mutta vain tämä yksi tie vie taivaaseen. Uskomme Jeesukseen ja seuraamalla häntä me pelastumme.

Lukittu laatikko

Tarvikkeet: riippulukolla lukittu laatikko, lukittu lipas, kassalipas tai muu sellainen ja nippu erilaisia avaimia.

Lukitun laatikon saa auki vain yhdellä avaimella. Muut eivät avaa lukkoa, vaikka olisivat miten käyttökelpoisen näköisiä. Vaikka toivoisi kuinka kovasti, että lukko aukenisi, se ei auta jos avain on väärä.

Ihminen voi yrittää elämäänsä monenlaisia ratkaisuja. Todellisia ratkaisuja on kuitenkin vain yksi, samoin kuin israelilaisten ongelmaan oli vain yksi ratkaisu. Jumala on antanut meille Jeesuksen, joka on avannut tien pelastukseen. Hän on se oikea avain.

E Cism
Usko Jumalaan, katso ylös, toivo taas
Fism H7
Hän ymmärtää tiet ihmissydänten.
E Cism
Usko Jumalaan, opit jälleen luottamaan.
Fism H7 E
Usko Jumalaan, Hän aina rakastaa.
A
:,: Älä turhaan pelkää,
E Cism
mitä edessäsi on, Herra ei sua hylkää,
Fism-H7
Hän aina läsnä on. Usko Jumalaan,
Cism Fism
anna Hänen johdattaa. Usko Jumalaan,
H7 E
Hän aina rakastaa :,:

3. tunti

Jerikon valloitus

Tunnilla painotetaan sitkeyden ja uskollisuuden merkitystä uskovan elämässä. Elämä on täynnä pieniä ja suuria haasteita, Jerikoja. Halu saavuttaa päämäärä antaa rohkeuden lähteä valloittamaan näitä elämän Jerikoja.

Opettajalle: Joosua 6.

Taustaa

Jordanin ylittämisen jälkeen pystytettiin muistokivet Gilgaliin. Siinä oli hyvä olla, mutta siihen ei saanut pysähtyä. Oli jatkettava kohti niitä alueita, jotka Jumala oli kansalleen luvannut.

Amorilaiset ja kanaanilaiset kuninkaat eivät uskaltaneet vastustaa israelilaisia (Joos. 5:1).

Gilgalissa vietettiin pääsiäisjuhlaa, sillä nyt oli israelilaisten ensimmäisen kuukauden 14. päivä (vuosi vaihtui keväällä). Pääsiäistä vietettiin ensimmäisen kerran Egyptistä lähdettäessä, ja Jumala määräsi sen vietettäväksi joka vuosi Herran muistopäivänä.

Seuraavana päivänä kansa söi Kanaanin maan, Luvatun maan tuotteita. Sitä seuraavana päivänä loppui manna (5:11-12). Koko erämaavaelluksen ajan Jumala oli antanut kansalle ravinnoksi mannaa. Nyt sitä ei enää tarvittu.

Muurin ympäröimä kaupunki

Joosua oli saanut Herralta lupauksen, että Jerikon valloittaminen onnistuu. Jerikon kaupungin muurien piti murtua, jotta kansa pääsisi aloittamaan koko Luvatun maan valloittamisen.

Jerikon muuri oli kaksiosainen. Ulkomuuri oli 180 cm paksu ja tehty isoista kivenjärkäleistä. Sisämuuri oli 3-4 metrin päässä ulkomuurista. Se taas oli 20 m korkea.

Marssille

Jumala antoi Joosualle määräykset, mitä tulisi tehdä kaupungin valtaamiseksi. Ne saattoivat tuntua hieman omituisilta, mutta kansa teki sitkeästi oman osuutensa. He luottivat johtajaansa Joosuaan.

Joosua käski Jumalan ohjeiden mukaan kansaa. Kansa alkoi marssia kaupungin ympäri. Tämä oli ainoa näkyvä toimenpide kaupungin valloittamiseksi. Kuutena päivänä kierrettiin kerran, seitsemäntenä päivänä seitsemän kertaa. Kansan piti olla hiljaa, sotahuutoa ei saanut huutaa.

Kansalla oli takanaan vuosikymmenien matka, jolla oli kohdattu onnistumisia ja epäonnistumisia. Epäonnistumisista huolimatta kansa tahtoi totella Jumalaa. Vaellus vaati heiltä sitkeyttä. Joukossa saattoi olla niitäkin, jotka eivät omin voimin olisi jaksaneet kulkea. Mutta yhdessä kuljettiin toinen toistaan tukien kohti yhteistä tavoitetta.

Viimein seitsemäntenä päivänä, seitsemännellä kierroksella, kohotettiin sotahuuto. Silloin muurit sortuivat. Jerikon kaupunkiin voitiin rynnätä ja valloittaa se.

Meidän omat Jerikomme

Meillä on elämässämme pieniä ja suuria haasteita. Jotkut niistä selvitämme käden käänteessä, mutta jotkut näistä Jerikoista ovat mielestämme liian suuria valloitettaviksi. Silloin tuntuisi helpommalta jatkaa matkaa ja unohtaa koko asia. Samalla kuitenkin menetettäisiin se voima, jonka Jumala on meille tarkoittanut.

On surullista jäädä seisomaan korkean muurin ulkopuolelle valittaen, ettei koskaan pysty pääsemään sisäpuolelle. Mitään ei saavuteta itkemällä ja valittamalla. Joskus täytyy kulkea kuusi väsyttävää ja turhantuntuista päivää muurin ympäri. Mutta tulee seitsemäs päivä, jolloin muuri sortuu. Jumala antaa voiton.

Havainnollistamisvihjeet, virikkeet

Laulu ja leikki "Joosua"

Osa leiriläisistä on muurina, osa israelilaisina kiertämässä muuria.
Sopivissa kohdin laulua muurit sortuvat ja voittajat hyppäävät piirin keskelle.

Rekvisiittana voidaan käyttää torvia, viittoja, miekkoja jne.
(Katso Raamatusta, mitä kaikkea kansalla oli !)

Johdantotarina

Isoa taloa oltiin purkamassa. Eräs ohikulkija pysähtyi katsomaan työmiestä, joka kiskoi kaikin voimin muurin huipulle kiinnitetystä narusta.
- Luuletko tosiaan, että pystyt tuolla tavoin hajottamaan noin paksun ja korkean muurin?

Työmies jatkoi kiskomista ja vastasi:
- Eihän se siltä näytä, mutta uskon, että pomo tietää, mitä teettää.

Pomo tiesi. Muuri oli jo räjäytetty altapäin. Tunnin nykimisen jälkeen se vapisi, horjui ja romahti.

Capo 3

Am
Joosua, hän marssi alas Jerikoon,
Dm E7
Jerikoon, Jerikoon.
Am
Joosua, hän marssi alas Jerikoon,
Dm F7 Am
ja sen muurit ne sortuivat.

Voit kertoa Gideonista,

voit puhua Saulista,

mutta kukaan ei ole kuin Joosua,
Dm E7 Am
kun hän Jerikon valloittaa.

Joosua, hän marssi alas Jerikoon,
Jerikoon, Jerikoon.
Joosua, hän marssi alas Jerikoon,
ja sen muurit ne sortuivat.

Ja torvet alkoivat soida,
pasuunat pauhasivat,
ja kun huudon suuren ne kohottivat:
"Aaaa !" niin muurit ne sortuivat.

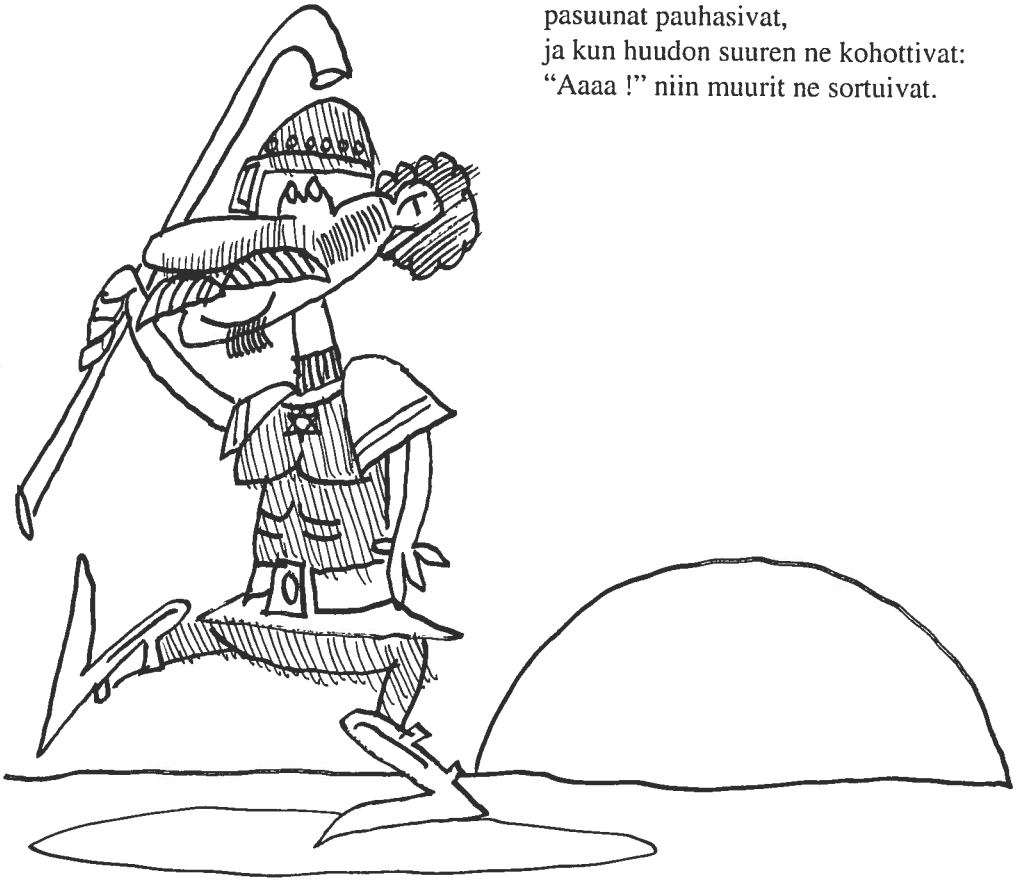

4. tunti

Paavali Tarsolainen

Tavoitteena on opettaa leiriläisille seuraavat asiat:
- Jumalan Sana löytää tiensä mahdottomiinkin paikkoihin ja tekee ihmeitä.
- Jumalalle jokainen ihminen on arvokas.
- Jumalan Sana on sama eilen (Joosuan ja Paavalin elämässä) tänään (meidän elämässämme) ja iankaikkisesti.

Opettajalle: Lue Apt. 8:1-3; 9:1-31

Innokas lainopiskelija

Paavali syntyi suunnilleen samaan aikaan kuin Jeesus, eli noin 2000 vuotta sitten. Hänen kotikaupunkinsa oli Tarso, joka sijaitsi Rooman suuren keisarikunnan Kilikia-nimisessä maakunnassa.

Paavalin vanhemmat olivat Rooman kansalaisia, mutta uskonnoltaan juutalaisia. Niinpä he antoivat roomalaisen Paulus-nimen (suom. Paavali) lisäksi pojalleen nimen Saul. Vielä Paavalin ollessa pieni, he päättivät kouluttaa pojastaan lainopettajan.

Juutalaispoikien tavoin Paavali kävi ensin monta vuotta kotikaupunkinsa synagogakoulua. Hänen piti tarkasti oppia kaikki, mitä Raamatussa sanottiin. Raamatun kirjojen — ainoiden oppikirjojen — avulla Paavali ja hänen koulutoverinsa oppivat myös lukemaan ja kirjoittamaan.

Aluksi koulussa luettiin lakia, eli Mooseksen kirjoja ulkoa. Isommat pojat joutuivat sen lisäksi opettelemaan lain selityksiä eli perinnäissääntöjä. Käskyjen ohessa synagogakoulussa perehdyttiin Israelin kansan historiaan.

Hieman vanhempana Paavali pääsi kuuluisan opettajan, rabbi Gamalielin oppilaaksi Jerusalemiin. Paavali oli innokas ja etevä opinnoissaan. Hän itse kertoo edistyneensä monia muita ikäisiään nopeammin. Paavali noudatti tunnontarkasti oppimaansa lakia elämässään.

Oli paikallaan, että jokainen lainopiskelija hankki itselleen myös jonkin käsityöläisammatin. Paavalista tuli teltantekijä.

Paavali oli laintuntija, kirjanoppinut, joka vastusti kiivaasti kaikkea, mikä ei ollut juutalaista. Paavalin mielestä Jeesukseen uskovat juutalaiset olivat vääräoppisia ja heitä vastaan oli taisteltava kaikin keinoin. Jerusalemin temppelin ylipapeilta Paavali sai valtuudet vangita

Damaskoon paenneita kristittyjä.
Matkalla Damaskoon Paavali koki jotain yllättävää. Hänen ympärillään leimahti valo, ja hän kaatui maahan. Hän kuuli äänen sanovan: "Saul, Saul, miksi vainoat minua ?" Paavali kysyi, kuka puhui. Ääni vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat."

Jeesus käski Paavalin mennä Damaskoon, jossa hän saisi tietää, mitä seuraavaksi tapahtuisi. Noustessaan maasta Paavali totesi olevansa täysin sokea. Sotilaat taluttivat hänet kaupunkiin. Damaskossa Paavali tapasi miehen nimeltä Ananias. Jeesus oli puhunut hetkeä aikaisemmin Ananiakselle Paavalista, miehestä, joka oli kohdannut Jeesuksen tiellä ja oli nyt sokea.

Ananias tuli huoneeseen jossa Paavali oli. Hän sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut — Jeesus joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit — että saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä." Paavali sai näkönsä takaisin.

Hänestä, Jeesuksen vihamiehestä, tuli Jeesuksen todistaja. Jumalan Sana löysi tiensä joka paikkaan, joka ihmisten mielestä oli täysin mahdoton. Jumalan Sana tuli Paavalin luo ja muutti miehen. Paavalista kerrotaan vielä paljon Raamatussa — Jumalan Sanassa.

Mielenkiintoinen tapa tutustua Paavaliin hiukan paremmin on käydä kirjeellisen raamattukoulun AVAINSANAn, 10-osainen varhaisnuorten kurssi nimeltä PAAVALI TARSOLAINEN. Tilauskuponki leiriläisen kirjassa.

Havainnollistaminen

Piirrä kevyesti jokin iso kuva paperille. Merkitse sopivin välein tussilla pisteitä ja numeroi ne. (Kuva piirretään tunnilla valmiiksi, tussilla pisteestä pisteeseen.)

Jumalalla on suunnitelma meidän elämäämme varten. Jotta tämä suunnitelma toteutuisi, on tärkeää, että seuraamme Jumalan tahtoa. Vain Jumala tietää, millainen lopullisen elämämme kuvioista tulee. Me itse saamme tietää vain sen seuraavan pisteen omasta kuviostamme.

On tärkeää, että noudatamme Jumalan tahtoa. Jos lähtisimme seikkailemaan pisteiden välille miten sattuu, kuviosta ei tule sellainen kuin piti. Kun Jumalan tahdon noudattaminen on meille tärkein asia elämässämme, voimme luottavaisesti kulkea Hänen osoittamaansa tietä ja olla varmoja siitä, että elämämme kuviosta tulee juuri sellainen, miksi Jumala sen tarkoitti.

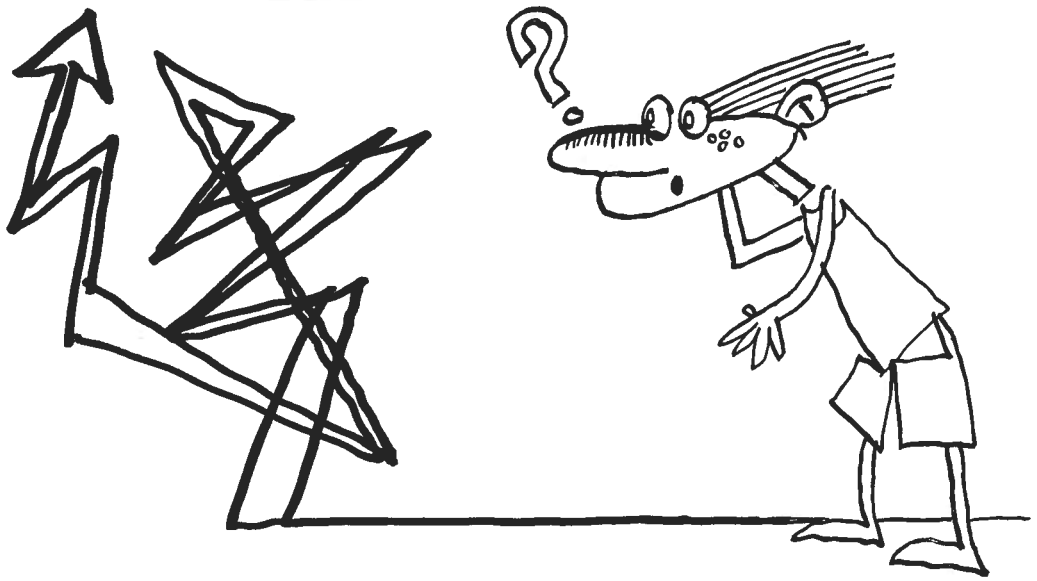

5. tunti

Pietari

Tavoitteena on opettaa leiriläisille, että:
- Jumala kutsuu opetuslapsikseen tavallisia ihmisiä.
- Jumalan Sana saa ihmeitä aikaan.
- Jumalan Sana toteutuu.

Opettajalle: Lue Luuk. 5:1-11

Pietari — kalastaja

Pietari ja hänen veljensä Andreas olivat kalastajia. He asuivat aivan järven rannalla ja osasivat hyvin ammattinsa. He tiesivät, että heidän kotijärvensä pohjassa oli lähdepaikkoja, joissa maan alta pulppusi lämmintä vettä. Tällaisissa paikoissa kalat viihtyivät erikoisen hyvin. Syvällä ei tuollaisia lähteitä ollut, eivätkä kalastajat sen vuoksi tuhlanneet aikaansa menemällä sinne kalaan.

Pietarin kotijärven nimi oli Gennesaret. Sitä kutsutaan myös Galileanmereksi, Tiberianmereksi ja Kinneretiksi. Järven rannalla on aina asunut paljon kalastajia, jotka eivät saa saaliikseen haukia tai lahnoja vaan kampakaloja ja karppeja.

Eräänä päivänä Jeesus oli tullut rantaan. Pietari oli Andreaan kanssa puhdistamassa verkkoja vähän matkan päässä. "Vie minut vähän matkan päähän rannasta veneelläsi. Sieltä on parempi puhua tälle kansanjoukolle," huusi Jeesus verkkojaan puhdistavalle Pietarille. Pietari kiiruhti juoksujalkaa toteuttaakseen Jeesuksen pyynnön.

Kun Jeesus oli päättänyt puheensa, hän pyysi Pietaria viemään veneen syvemmälle ja heittämään verkot veteen. Pietari ja Andreas katsoivat toisiaan. Edellisen yön kalareissu oli ollut turha. Ei kalan kalaa saaliiksi. Mieli vielä tästä kokemuksesta apeana Pietari heitti verkot veneeseen ja sitten lähdettiin kohti syvempiä vesiä. "Teen tämän koska sinä Jeesus pyydät," Pietari sanoi. Valtava kalaparvi ui suoraan heidän vastalaskettuihin verkkoihinsa. Verkot alkoivat repeillä. Pietari kiskoi kaloja veneeseen. Huomattuaan, että urakasta ei selvittäisi yhdellä veneellä, hän viittoi läheisen kalastusveneen kalastajat, Jaakobin ja Johanneksen, auttamaan. Kaksi veneellistä kaloja saaliinaan miehet tulivat rantaan.

Pietari oli hämmästynyt ja hieman peloissaan. Jeesus katsoi Pietaria ja sanoi tälle: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä."

Raamattu kertoo, että Pietari kalastuskumppaneineen veivät veneensä maihin, jättivät kaikki

ja seurasivat Jeesusta.
Jeesuksen sanat toteutuivat Pietarin elämässä. Hänestä tuli Jeesuksen opetuslapsi, joka kalasti ihmisiä Jumalan valtakuntaan.

Pietari joutui elämässään vielä monenlaisten tilanteiden eteen. Voit lukea hänen vaiheistaan Raamatustasi. Kirjeellisen Raamattukoulun AVAINSANAN varhaisnuorten kurssin PIETARIN ELÄMÄ avulla voit tutustua kalastaja-Pietarin elämään yksityiskohtaisemmin. Tilauskuponki leiriläisen kirjassa.

Havainnollistaminen

Ota tunnille mukaan palapeli. Anna leiriläisten koota se. Jumalan Sana näyttää usein kasalta palapelin paloja. Oikein yhdistettynä niistä saadaan kokonaisuus, joka toimii. Ymmärtääksemme ja saadaksemme oikeat palat oikeaan paikkaan, tarvitsemme Raamatun opetusta.

IV Tehtävien ratkaisut

1. tunti

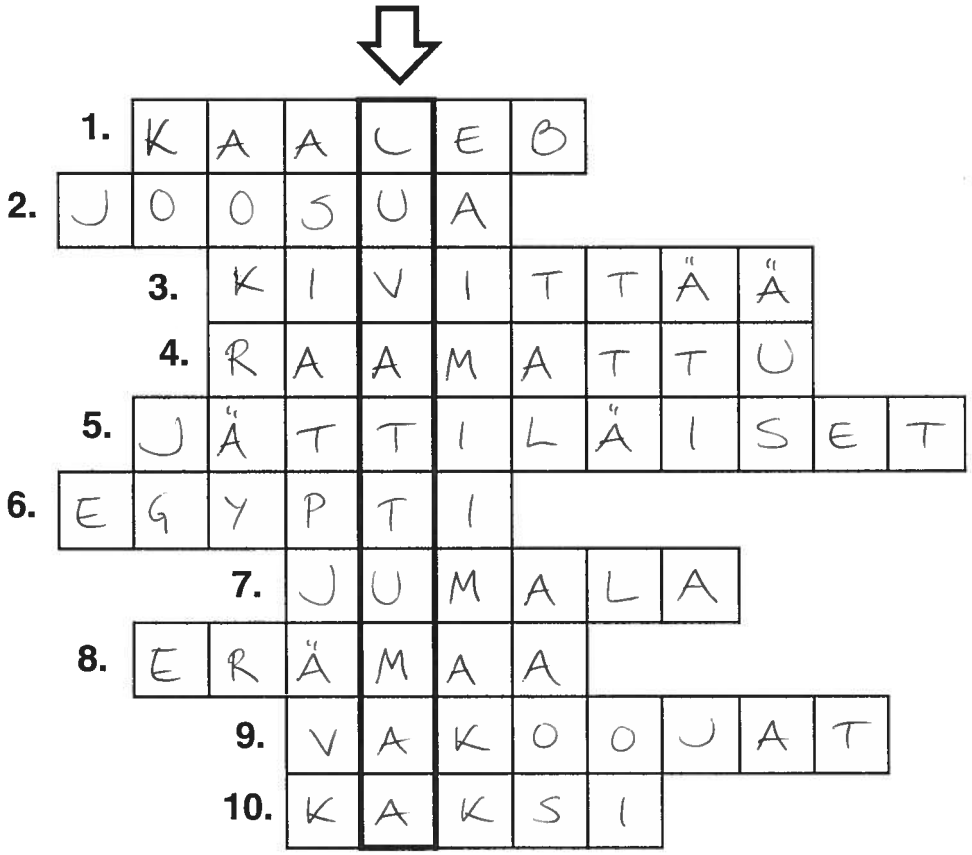

1. Toinen niistä kahdesta vakoojasta
2. Ja se toinen
3. Mitä kansa aikoi tehdä kahdelle vakoojalle
4. Jumalan sana
5. Kymmenen vakoojan mielestä luvattua maata asuttivat:
6. Maa, josta kansa aloitti vaelluksen
7. Antoi tehtävän Joosualle
8. Kansa harhaili siellä noin 40 vuotta
9. Lähetettiin luvattuun maahan
10. Näkivät luvatun maan sellaisena kuin Jumala halusi

2. tunti

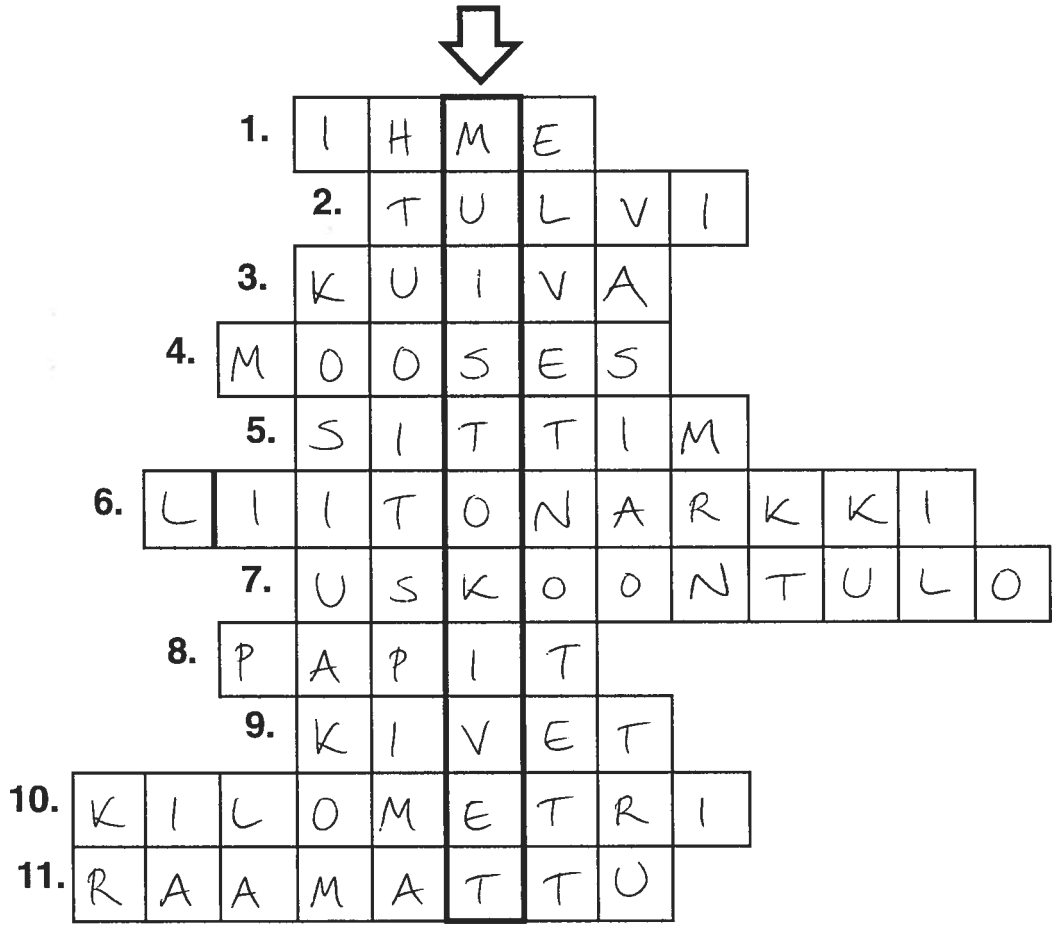

1. Virran juoksun katkeaminen
2. Kun kansa tuli virran rannalle, virta....
3. Joen uoma silloin, kun kansa kulki sen yli
4. Kuoli Mooabin aroilla
5. Leiripaikka ennen Jordanin ylitystä
6. Papit kantoivat mukanaan
7. Välttämätön, jotta voit vastaanottaa Jumalan lupaukset
8. Seisoivat joen uomassa koko ylityksen ajan
9. Kerättiin joen pohjalta
10. 2000 kyynärää
11. Jumalan sana

3. tunti

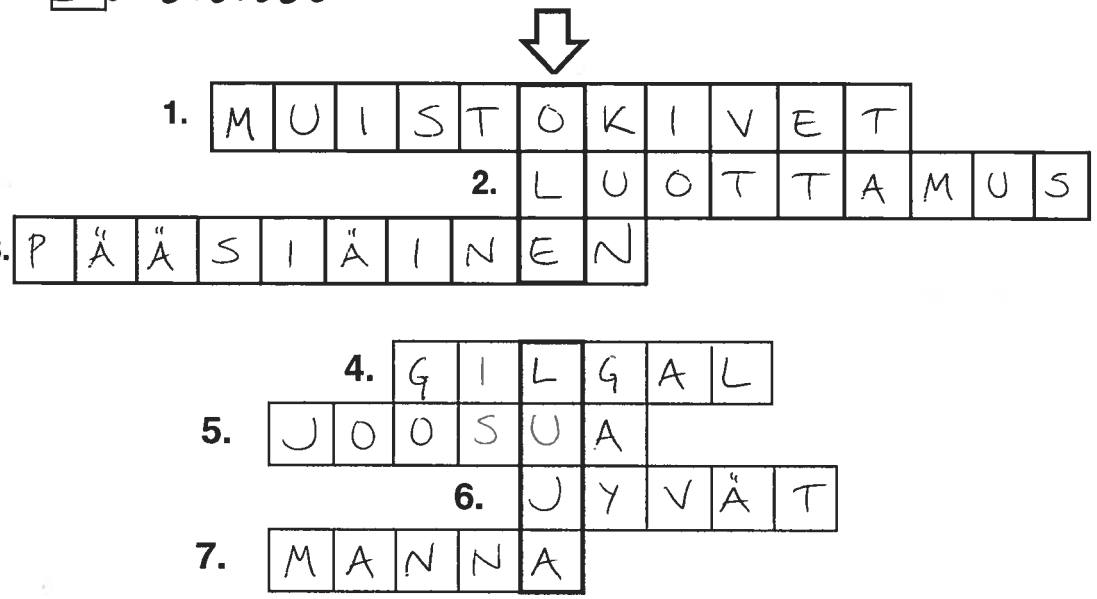

1. Pystytettiin Gilgaliin
2. Joosualla oli — Jumalan
3. Israelilaisten ensimmäisen kuun 14. päivänä vietettiin

4. Muistokivien pystytyspaikka
5. Johti kansan luvattuun maahan
6. Kansa söi luvatussa maassa
7. Loppui kansan tultua perille

(ylhäältä alas)

8. Piti hyvän huolen omistaan
9. Papit puhalsivat niihin
10. Kulki myös mukana, kun Jerikon muuria kierrettiin
11. Kohotettiin seitsemäntenä päivänä
12. Pääsiäinen oli _____ muistopäivä
13. Sen maan kuninkaat eivät uskaltaneet vastustaa israelilaisia
14. Valloitettiin
15. Kuten kohta 13.

4. tunti

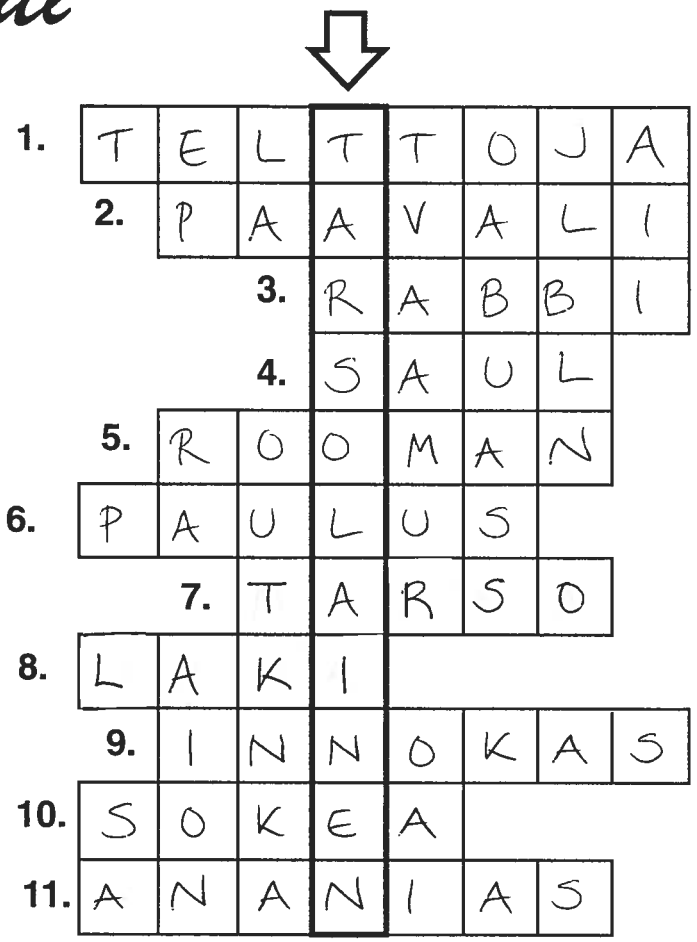

1. Paavali valmisti opiskelujensa ohella
2. Syntyi noin 2000 vuotta sitten
3. Paavalin opettaja _____ Gamaliel
4. Paavalin hebrealainen nimi
5. Paavalin vanhemmat olivat _____ kansalaisia
6. Paavalin roomalainen nimi
7. Paavalin kotikaupunki
8. Eräs oppineista
9. Paavali oli _____ oppilas
10. Tullessaan Damaskoon Paavali oli täysin _____
11. Paavali tapasi Damaskossa

5. tunti

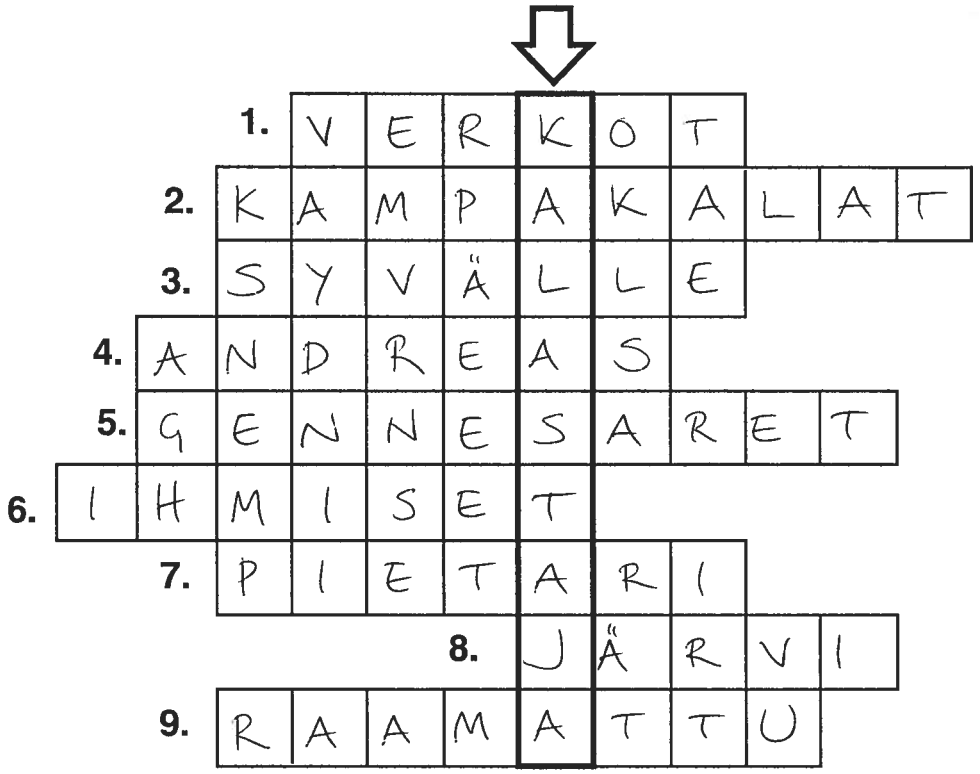

1. Pietarin ja Andreaan kalastusväline.
2. Saivat saaliikseen
3. Minne Jeesus pyysi heittämään verkot?
4. Pietarin kanssa kalassa
5. Pietarin kotijärven nimi
6. Pietari saisi tästedes saaliikseen _____
7. Jeesus kutsui hänet opetuslapsekseen
8. Siellä kalastettiin
9. Kirja, jossa kerrotaan Pietarista

Sadepäivien varalle

Aurinko ei aina paista, ei leirilläkään.
Tällaisia hetkiä varten mukaan kannattaa
varata esim. sopivan kokoisia palapelejä

Afrikan tähti -peli
Kimble-peli
Memory-pelejä

Seuraavassa joitakin sellaisia leikkejä, joita voidaan leikkiä sisätiloissa. Leiriä varten on hyvä etsiä sopivia ulkoleikkejä jo etukäteen. Erinomaisena hakuteoksena toimii Osmo Vesikansan "Suuri leikkikirja", josta seuraavat leikit ovat löytyneet. Kirja on useimmissa kirjastoissa.

Posti tulee

Jokaiselle leikkijälle sanotaan jonkin kaupungin nimi. Yksi alkaa leikin sanoen: "Posti tuli." Toiset kysyvät: "Mitä se toi?", johon vastataan esimerkiksi: "Sormuksen." "Mihin se sen vei?" Vastaus esim. Helsinkiin. Tähän Helsingin on sanottava heti: "Posti tuli!" jne.
Joka ei huomaa vuoroaan tai muuten kuhnailee, sen on annettava pantti.

Kapteeni käskee

Leikkijät ovat rivissä. Johtaja antaa erilaisia komentoja, esim. kädet ylös, vasen jalka eteen, askel taakse. Vain silloin kun johtaja sanoo alkusanoiksi "Kapteeni käskee", tekevät leikkijät komennon mukaan, muulloin ei. Leikkijöitä harhauttaakseen johtaja komentaa aina välillä esimerkiksi: "Korpraali käskee" tai ilman alkusanoja vain esim. "Kaksi askelta eteen". Se joka noudattaa väärää komentoa tai jättää noudattamatta oikean komennon, joutuu pois leikistä. Viimeksi jäänyt on voittaja.

Kettu, kivääri ja mies

Leikkijät istuvat piirissä, leikinjohtaja piirin keskellä. Hän kertoo seuraavan tarinan: "Kettu on intiaaniheimon pyhä eläin. Suurempi kuin kettu on ainoastaan kivääri, jolla voi ampua ketun. Suurempi kuin kivääri on mies, joka osaa ampua sillä. Suurepi kuin mies on kuitenkin

kettu, joka on intiaaniheimon pyhä eläin."
Kaikkien tulee painaa mieleensä suuruusjärjestys: kettu, kivääri, mies, kettu. Kullekin näistä annetaan määrämerkki:

kettu = jalkojen polkeminen ja etusormien nosto korvien kohdalle
kivääri = käsien nostaminen ampuma-asentoon
mies = nousu seisomaan toinen käsi toisen kyynärpäässä

Johtaja näyttää jonkin yllämainituista merkeistä. Toisten on heti näytettävä sen voittajan merkki, esim. ketulle kivääri. Se joka näyttää väärän merkin tai ei ehdi ajoissa (johtajan laskiessa vaikkapa kymmeneen) näyttää mitään, saa miinuspisteen. Kolme miinusta saanut joutuu pois leikistä. Viimeksi piiriin jäänyt voittaa ja saa seuraavalla kerralla olla piirin keskellä.

Kimin leikit

Tavallinen kimin leikki

TARVIKKEET: 25 pikkuesinettä, jokaisella leikkijällä kynä ja paperia.

Aseta esineet pöydälle tai alustalle. Esineet ovat tavallisia pieniä tavaroita, kuten kampa, kynä, kumi, hiussolki, pinni jne. Voidaan käyttää myös luonnosta saatavia esineitä kuten käpyjä, oksanpätkiä, kasveja.

Leikkijät saavat katsella esineitä yhden minuutin ajan. Sitten esineet peitetään. Leikkijät saavat 5 minuutin aikana kirjoittaa paperille muistamansa esineet. Eniten muistanut voittaa.

Tunto-Kim

TARVIKKEET: 3-5 isoa kangaspussia (makuupussin suojat ym. ovat käyttökelpoisia) ja 15-25 erilaista esinettä. Jokaisella leikkijällä kynä ja paperia.

Isoihin kangaspusseihin pannaan 5 erilaista esinettä kuhunkin. Leikkijät saavat kädellään tunnustellen tuntea pusseissa olevia esineitä noin 1/2 minuuttia pussia kohden. Sen jälkeen kukin kirjoittaa pusseissa olevien esineiden nimet paperille. Eniten oikein tunnistanut ja muistanut leikkijä voittaa.

Kuulo-Kim

Leikkijät istuvat piirissä. Leikin johtaja luettelee 25 esineen tai asian nimet hitaasti kahteen kertaan, jonka jälkeen kukin kirjoittaa muistamansa paperille. Kirjoitusaikaa on noin 5 minuuttia.

Solmu-Kim

TARVIKKEET: solmittuja narunpätkiä, paperiarkki, jokaiselle leikkijälle narua, kynä ja paperia.

Leikkijöiden katsottavaksi asetetaan narunpätkiä, joissa jokaisessa on jokin solmu. Paperille on kirjoitettu muutamien solmujen nimet.
Leikkijät saavat tarkastella naruja ja paperia minuutin ajan. Sen jälkeen heidän on kirjoitettava paperiinsa, mitkä solmut naruihin oli tehty ja tehtävä omaan naruunsa oikeassa järjestyksessä ne solmut, joiden nimet olivat heille näytetyllä lapulla.

Jokaisesta oikeasta solmun nimestä saa pisteen, samoin oikeassa järjestyksessä ja oikein tehdyistä solmuista. Eniten pisteitä kerännyt voittaa.
(Tämä kilpailu sopii erityisesti vartioikäisille partiolaisille.)

Rivi-Kim

TARVIKKEET: 15 kpl erilaisia pikkuesineitä, iso pussi tai laatikko, leikkijöillä kynä ja paperia.

Leikkijät istuvat rivissä. Johtaja lähettää yhden esineen kerrallaan kulkemaan kädestä käteen rivin päästä toiseen, jossa joku kerää esineet laatikkoon tai pussiin. Kun kaikki esineet ovat pussissa, on leikkijöiden määräajassa kirjoitettava niiden nimet siinä järjestyksessä, jossa ne kulkivat rivin läpi.

Oikeasta esineestä saa pisteen. Lisäksi piste jokaisesta esineestä, joka on oikeassa järjestyksessä.

Havainto-Kim

TARVIKKEET: 3-5 erilaista esinettä

Asetetaan esineet pöydälle riviin. Leikkijät saavat katsoa niitä minuutin ajan. Sen jälkeen esineet peitetään ja leikkijät käyvät istumaan. Heidän on nyt vastattava leikin johtajan tekemiin esineitä koskeviin kysymyksiin, esim. monesko esineistä oli puuta, minkä värinen oli rasian kansi, mikä oli kirjan nimi jne. Ensimmäisenä oikean vastauksen antanut saa pisteen, eniten pisteitä kerännyt voittaa.

Jossakin leirin vaiheessa voidaan järjestää leirin oma TOIVELAULUHETKI. Leiriläiset voivat esittää laulutoivomuksiaan. Laulujen välillä annetaan pisteet, vähän levyraadin tyyliin.Tietenkin toivelauluhetken voi mainiosti järjestää ilman pisteytystä, mutta pisteiden antamisessa on puuhaa kaikille — niillekin leiriläisille, jotka eivät syystä tai toisesta osallistu yhteislauluun.

Yleisiä havainnollistamisvihjeitä

Leiritelevisio

TARVIKKEET: tukeva pahvilaatikko, johon leikataan sivuun televisioruutu. Hieman ruutua suurempia paperiarkkeja, jotka teipataan "filmiksi"

Piirretään kuvat tärkeimmistä tapahtumista tai kohtauksista. Tapahtumia seurataan "filmiltä" samalla kun kertomus etenee. Yhtä tuntia kohden ei tarvitse olla kovin monta kuvaa.Mikäli mahdollista, käytetään yhtenäistä paperia (voipaperirulla tai makulatuuri sopivat hyvin).

Etsi virkkeelle loppu

Esimerkiksi muistolauseet katkaistaan keskeltä, loppuosat sekoitetaan. Oikeat virkkeenosat yhdistetään toisiinsa viivoilla tai vaikkapa villalanka / nuppineula-systeemillä (näin samoja lauseita voi käyttää moneen kertaan). Jos lauseet tekstataan erillisille lapuille, niitä on helppo käyttää uudelleen samallekin ryhmälle vain järjestystä sopivasti muuttelemalla.

Muistolausekärrynpyörä

TARVIKKEET: kartonkia, haaraniitti

Leikataan erikokoisia ympyröitä, jotka kiinnitetään yhteen haaraniitillä. Sisimpään ympyrään tekstataan eri sektoreihin raamatunlauseiden alkuja, toiseen lauseiden loput (HUOM! Ei samaan järjestykseen kuin sisäympyrässä!) Uloimpaan ympyrään raamatunkohdat, joista lauseet löytyvät, taas eri järjestykseen kuin muissa ympyröissä. Ympyröitä voi olla useampikin, jolloin kärrynpyörän käyttöön tulee vielä lisää mielenkiintoa.

Esimerkiksi raamattutunnin alussa / lopussa voi leiriläisen pyytää etsimään oikean raamatunlauseen ja kohdan, josta se löytyy.

Ideoita

Leirilehti

Leirillä jää aina jonkin verran vapaata aikaa, jolloin on mukava puuhata jotakin rauhallista. Eräs ennakkovalmisteluja vaativa idea sadepäivien ja vapaahetkien varalle on LEIRILEHTI.

Lehteen kertyy sivuja leiripäivien mukaan. Päivää kohti leiriläisille annetaan nelisivuinen tehtäväpaperi, kokoa A5 (= taitettu A4), johon on kerätty esimerkiksi pieniä ristisanoja, väritystehtäviä, piirustustehtäviä... Tehtäväpapereissa on tilaa myös leiripäiväkirjalle, kavereiden nimille ja osoitteille.

Lehteä kootessa on helpointa käyttää valmista materiaalia, vaikkapa Tähtipolun vanhojen numeroiden väritystehtäviä. Molemminpuolisella kopioinnilla saa tavalliselle A4-arkille neljän A5-sivullisen verran tekemistä.

Leirilehti on leirikirjan ohella mukava muisto kesän leiristä, se on itse tehty. Tehtäväsivujen alkuperäiskappaleet on hyvä säilyttää myöhempääkin käyttöä varten.

Isoisten nimikointi

Pienillä leiriläisillä voi olla vaikeuksia erottaa suuresta leirijoukosta pamput. Niinpä pampuille on hyvä tehdä hiihtokilpailujen numeroliivien malliset nimilaput. Ne voidaan valmistaa kankaasta tai kuitukankaasta oheisen kuvan mukaan.

Leirirakennelmia

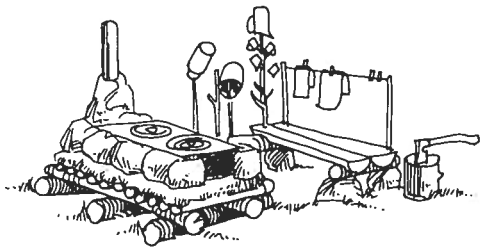

Veturi ym. rakennelmat ruuanlaittoa varten.

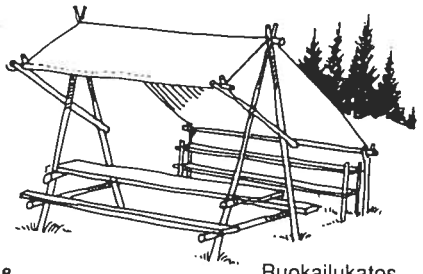

Ruokailukatos.

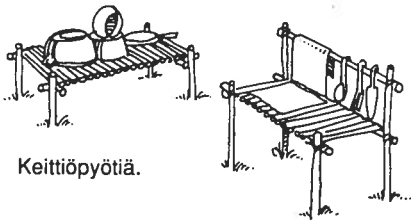

Keittiöpyötiä.

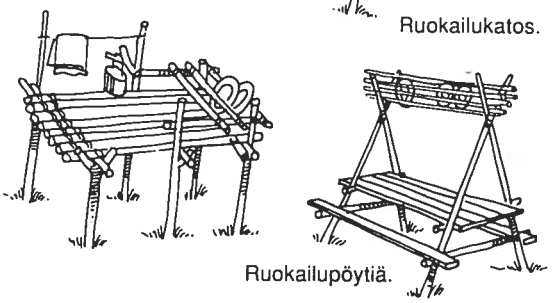

Ruokailupöytiä.

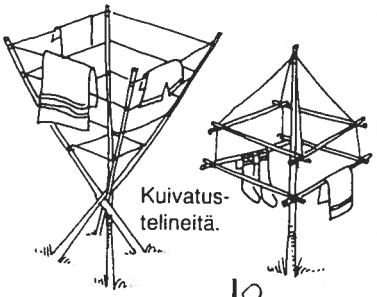

Kuivatus-telineitä.

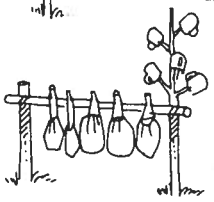

Ruokailuvälineet kangas-pusseissa ja mukiteline.

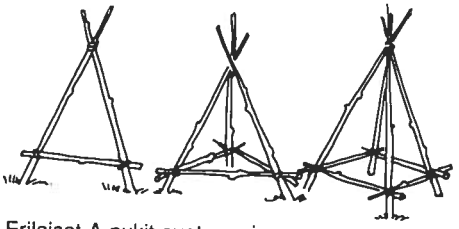

Erilaiset A-pukit ovat monien leirirakennelmien perusosana.

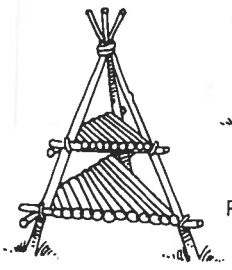

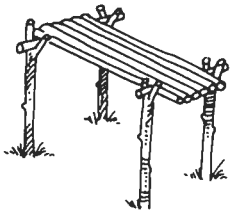

Pöytä ja hyllyjä.

Leirin perusrakenteita ovat A-pukki, kolmijalka sekä nelijalka. Näiden kokoaminen aloitetaan sitomalla kyllin pitkät ja tukevat puut yhteen. Sitominen aloitetaan oheisten kuvien mukaan tukkikytkyllä tai siansorkalla. Naru kierretään sidottavien puiden ympäri niiden ollessa toisiaan vasten nipussa. A-pukkiin käytetään kolmea kierrosta, kolmi- ja nelijalkaan kuutta kierrosta. Sitten puut avataan aiottuun malliin ja tehdään kiristysköytös. Kiristysköytös tehdään nimensä mukaisesti tiukaksi. Tässä käytetään tavallisesti kolmea kierrosta. Työ päätetään siansorkkaan eli kaksoispolveen.

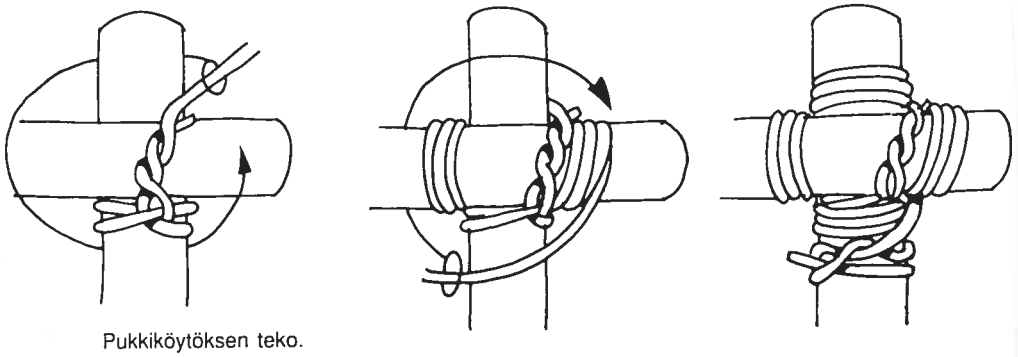

Pukkiköytöksen teko.

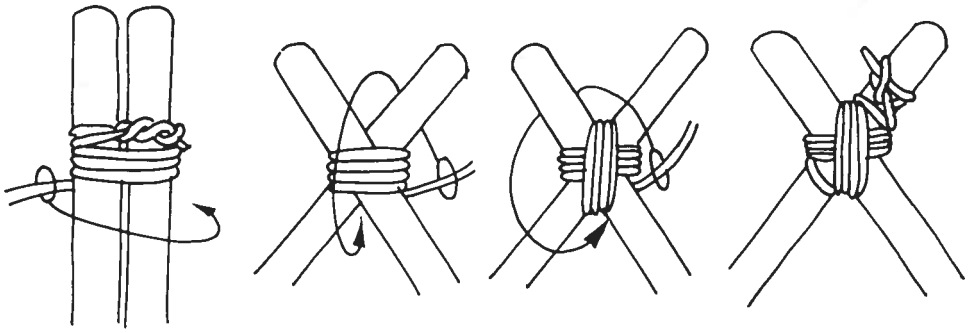

Ristiköytöksen teko.

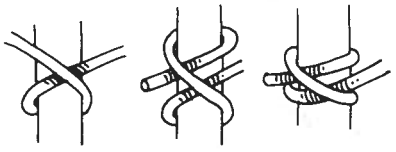

Siansorkan eli kaksoispolven teko

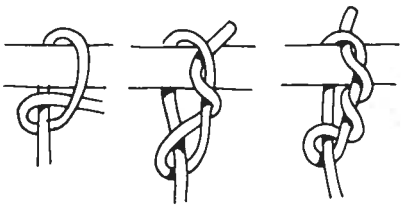

Tukkikytkyn teko

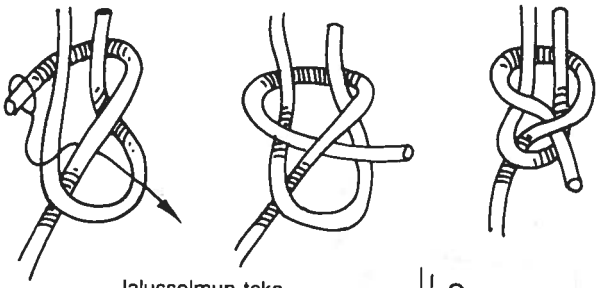

Jalussolmun teko

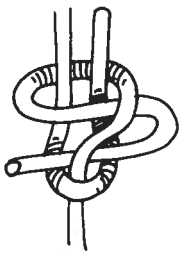

Jalussolmu nykäisymutkalla

Lippusolmu